

Novine z dne 11. julija 1930 br. 155/LVIII 10 (deset) odstotno doklado od osnovnega davka na dohodek od podjetij, obrator in poklicev ter od osnovnega davka na dobiček podjetij, zavezanih javnemu polaganju računov.

3. Zbirnično predsedstvo se pooblašča, da smo v primeru potrebe predpisati po oblastveni odobritvi družbam, ki plačujejo družbeni davek iz drugega odstavka čl. 86. zakona o neposrednih davkih, primo povisimo stopnjo doklade, odnosno družbam, ki so iz kakoršnegakoli razloga oproščene plačevanja davkov ali uživajo kakoljšave, maksimalni prispevek po § 3. zaka z dne 2. julija 1930.

K predsedniškemu poročilu je zborni svetnik nar. poslanec Krejči poudarjal, da mora zastopati ZTOI - mnenje o potrebi razdelitve kmeta, torej stališče, na katero so se postavili tudi vsi slovenski narodni poslanci.

Socijalno zavarovanje

Referat glede socialnega zavarovanja je podpredsednik g. K. Elsbacher iz Laskega. V obširnem, s številkami dobro podprtih poročilu je g. Elsbacher podal sliko težkega položaja, v katerem se nahaja danes delavsko zavarovanje. Finančni položaj je tak, da govorijo že tudi najbolj informirani o pravi katastrofi socialnega zavarovanja. Povisjanja prispevkov so dosegla maksimum, pa tudi dajatev zavarovanec se ne da več okrniti. Stevilke govorijo jasno, da iz tega položaja, ki s skrbmi navaja tudi pogodbare, saj morajo nositi večji del teh bremen in iskati drugega izhodišča v temljiti revizijo zakona. Organizacija zavarovanja se mora decentralizirati po banovnah. Sedanj neizbežni položaj dokaže najjasnejše, da je zahteva po decentralizaciji, ki jo v svojih resolucijah stalno podpirajo gospodarske organizacije, pravilna in nujno potrebna. Ako niso mogli vsi pomembni v prepričevalni razlog, s katerimi so naše organizacije utemeljili to zahtevo, prepričati vodilne faktorje o potrebi take decentralizacije, jih bo sedaj v to prisilil finančni položaj, ker bo sicer razsulo neizbežno. To pa je treba prepričati. Z zadodčenjem ugotavlja poročevalce, da so se uvidevni faktorji, tako iz delodajalskih, kakor tudi delojemalskih vrst zedenili na enotni resoluciji, ki je bila že sprejeta na raznih zborih. Resolucija zahteva popolno decentralizacijo zavarovanja po banovnah in ukinitev Osrednjega urada, kot nepotrebnega. Potrebo je, da resolucijo sprejme tudi zbornica, kot zastopnica vseh gospodarskih krogov; resolucija pudarja tak izahitev, ki so bile v zbornici že ponovno podprtane.

G. Elsbacher je prečital končno resolucijo, ki je bila soglasno sprejeta.

Aktualna davčna vprašanja

Nato je podpredsednik g. Josip Rebek poročil o zožjanju in poenostavljenju pridobinje, ki daleko presega breme, ki ga obrtnikom načaja in pr. Českoslovaška ali Avstrija, razen tega pa ne pozna dopolnilnega davek nikakoga minima. Dohodkov ročnega dela bi se ne smelo obdavčevati tako kot dohodkov, ki sodeluje pri njih kapital. Izpremeniti bi se morala pridobinna krošnjarjev in trgovskih potnikov, enake težave so pa tudi z malimi obrtniki in devetimi zavezanci tretje skupine. Zato se moral določiti, kakor za krošnjarje in trgovske potnike, tudi za ostale obrtnike paščal, ki bi ustrezal njih pličini zmožnosti. Važne prednosti je poročevalci stavil tudi o poenostavljenju davčne prijave ter o izterjevanju davčnih zostankov od strani obrtnikov, nato je pa predlagal, da zbornica sklene opozoriti ministrstvo za finance na nujno potrebo, da se pridobina za male obrtnike zniža in preuredi v smeri pavšaliranja, in pa na zahtevo, da se za obrtnike, katerim se odmerja pridobina po čl. 57 zakona o neposrednih davkih, prilagodi davčna prijava v tem čenu uveljavljenemu načinu ugotavljanja davčne osnove. Končno naj opozori zbornica ministrstvo še na zahtevo, da se v smislu čl. 152 zakona o neposrednih davkih v primeru potrebe še nadalje dovoljuje olajšave za plačilo davčnih zaostankov. Vsestransko utemeljeni predlogi so bili soglasno sprejeti.

UGOTAVLJANJE OSNOVE ZA PRIDOBINHO PO ZUNANJIH ZNAKIH.

O tem silno važnem problemu je poročal svetnik g. Sirc, češ, da je ministrstvo financ dopolnilo obrazec prijavi za pridobino s podatki, ki naj bi bili potrebeni za pravno odmero pridobinje. Vsi ti podatki merijo na ugotavljanje osnove za odmero po zunanjih znakih davkopljevalčevega privatnega življenja in pri zasedanju davčnih oborov se je tudi izkazalo, da se ti podatki tudi dejansko porabljajo. S to prakso je nastalo vprašanje, ali je vpoštovanje zunanjih znakov pri odmeri pridobinje v skladu z določili zakona o neposrednih davkih. Ko je poročevalci natančno obdelal vse štiri načine za ugotavljanje osnove pri pridobini, je dokazal, da vpoštovanje zunanjih znakov davkopljevalčevega zasebnega življenja ni v skladu z zakonom o neposrednih davkih, ter zato predlagal, naj se zbornica obrne na naše narodne poslance za posredovanje, da finančna uprava razveljavlja izpodbjano izpremembo davčne prijave za pridobinje, kar je zbornice seveda sprejela.

Posebno zanimivo je bilo obširno poslovilo podpredsednika g. Rebecka o delovanju Zavoda za pospeševanje obrta ZTOI, ki ga bomo objavili v obširnejšem izvlečku.

Samostojni predlogi

Samostojnih predlogov je bilo na današnji seji izredno mnogo. Zbornični član g. F. Kavčič je vložil samostojni predlog glede trošarine na vino, J. Holc glede očitve trdško-frizerškega in damško-frizerškega obrta ter avtomobilne obrtnega odseka. J. Ambrožič glede krošnjarjenja v radovinskem srežu, J. Golčar glede prodaje izdelkov rokodelcev in domačega blaga na sejmih, ustanovitve davčnih reklamacijskih oborov v Celju in Novem mestu, vrnitev takš pobranih po obrtnem oblastvu za registracijo obrotov po par. 456. o. z. in izdaje kovancev po 10 in 5 par. A. Stergar glede ukinjenja krošnjarjenja, znižanja železniških tarif za les, dva, oglje in apno, glede diferenciranja moratorija na kmete v Srbiji od kmetov v prečanskih

krajih in glede povračila preveč zaračunane železniške vozarinje, I. Bricej glede izpremembo par. 40. o. z. - oddaja javnih del potom javnega razpisa in glede davka na poslovni promet. A. Oset glede izvajanja policijske ure v dravski banovini, glede odprave davčne na premičenja in glede previsoke trošarske takse za kavarjanje, S. Lenarčič glede ustavitev, oziroma omejitve dela v državnih gordovih in glede znižanja postavke za les v cenovniku za zavarovanje valute, F. Bureš glede reševanja prošenj za telefonske naprave, inž. J. Kobi glede sklicanja konference o izvozu lesa, J. Zadravec glede preureditve davka na poslovni promet za mlinška podjetja, J. Lenarčič glede sklicanja konference o gospodarskem bližnjaju evropskih držav, inž. O. Dračar glede premete stive kontrole dohodka v Maribor, dr. M. Senčar glede sklicanja gospodarskega sveta.

Zbornični član g. Vrečar je vložil pet samostojnih predlogov, ki jih je zaradi hripcnosti predlagatelja prečital svetnik gosp. Oset. Zelo važen je predlog za znižanje davka na poslovni promet za obrtništvo, glede se:

Pri obrtnikih tvori glavni del davku na poslovni promet zavezanih prejemkov delovni zasluk (ročno delo), ki je poleg davka na poslovni promet obremenjeno z visoko pridobinno.

Podvojitev davka na poslovni promet je obrtništvo, ki je občutno prizadelo in ho pobiranje oddvojenega davka še bolj poslabšalo že itak težke prilike obrtništva. Ker se mora delovni zasluk vedno in povsod favorizirati, naprem podjetniškemu dobišku nujno predlagam, da se davek na poslovni promet, v kolikor ga imajo obrtniki, za promet uslug, zniža zopet na 1 odstotek.

Drugi predlog se nanaša na odpravo zgradarine in se glasi:

Zgradarina, ki jo morajo plačevati obrtniki, osobito na delu, se občuti kot tako krivljeni davek. Često obrtniki bolj kmetujejo, kakor na njegov sedež kmeti. ki je obrešten zgradarino.

Ker gre za neenakost in nepravilno obremenitev obrtnika v primeri s kmetom predlagam, da zbornica ponovno zahteva na merodajnih mestih, da se obrtniki, ki uporabljajo sami svojo hišo, oproste zgradarino davka.

Tretji predlog govori o oprostitvi obrtniških obratorjev na električno in se glasi:

Poleg podvojitev davka na poslovni promet je obrtništvo v zadnjem času občutno prizadelo tudi trošarina na električno, ki povzroča obrtniku velike stroške in nepravilne, ker mu drage naprave za pogon strojev z električno preveč podrežuje. S tem pa povisimo režijo tako zelo, da mu jemlje konkurenčno možnost. Predlagam, da se obrtniki obrati za porabo električne struje oproste trošerine in v ta namen izpremeni predmetni zakon.

Cetrti predlog se nanaša na povisjanje zavarovalnih prispevkov in pravi:

Kakor se čuje, se nameravajo zopet povisati prispevki za delavsko zavarovanje. S tem se bo zopet povisala obremenitev delodajalcev, kar bo imelo v teh težkih časih za posledico le se pohujanje gospodarske krize. Naše delavske zavarovalne institucije naj skušajo izogniti se primanjkljam z boljšim gospodarstvom in povečanjem uprave, a ne s povisjanjem dajatev. Tretji predlagam: Zbornica naj ukrene potrebo, da se zavarovalni prispevki v tem času ne bodo povisavali.

Peti predlog govori o preureditvi luskuznega davka, v kolikor zadeva obrtništvo in se glasi:

Mnogi obrtniki so poleg podvojitev prometnega davka prizadeti tudi z uvedbo luskuznega davka, ki je tako urejen, da se pobira pri uvozu ali producentu na sировine in ko se iz njih napravi finalni produkt, Še na dan.

Sicer se sme na sировine plačati luskuzni davek odbiti, vendar pa je predmetni odbitek vezan na knjigovodstvo, katerega obrtništvo nima v takih oblikah, da bi moglo služiti za dokaz, da je luskuzni davek na sировine dejansko plačal.

Zato predlagam, da se zbornica zavrne za to, da se bo luskuzni davek pobiral samo na sировine. Ako bi to ne bilo mogoče, naj se vsaj izda odredba, da se odbitek na sировine plačanega luskuznega davka prizna že, če se plačilo dokaza s fakturo, ne da bi bilo treba že s trgovskimi knjigami dokazati, koliko luskuznemu davku zavezane blaga se je porabilo za izdelavo novih luskuznih predmetov.

Zbornični svetnik g. Windischer iz Novega mesta je stavil predlog zaradi nepravilne kljanja po delželi in zaradi elektrifikacije Dolenske, svetnik Golčar pa je poseben predlog o šušmarstvu.

Na intervencijo ZTOI je izdala banska uprava način vsem občinam, da morajo takoj prijaviti vsak posamezni slučaj šušmarstva, predstavniki občin so pa osebno odgovorni za pobiranje šušmarstva. Podpredsednik zbornice g. Josip Rebek je poročal o glasovanju glede skupnih in ločenih zbornic, češ da je skupne zbornice glasovalo 135 zadruž, za ločene samo 11, dočim 34 zadruž še ni glasovalo. Razni agitatorji begajo naše obrtništvo s pobiranjem podpisov za ločene zbornice in take podpisov bojajo celo poletarji.

Ob zaključku tega seja še ni bila končana.

Napredovanje v državni službi

Beograd, 14. decembra. AA. Z ukazom Nj. Vel. kralja je na predlog ministra za trgovino in industrijo sta površana na državni srednji tehnički šoli v Ljubljani za profesorja v IV. skupini, 2. stopnji inž. Rudolf Štok in Anton Sever, dozdaj v V. skupini na isti šoli.

Brivnice smejo biti v soboto odprte

Beograd, 14. decembra. Udrženje brivcev za dravsko banovino je brzjavno načelo ministra dr. Kramera, da intervjua pri ministru trgovine, naj dovoli brivcem, da smejo imeti v soboto na kraljev ročnosti dan brivnike odprte, in sicer glede dolobe novega obrtnega zakona, da morajo biti tudi na dravnih zaprtih. Minister dr. Kramer je predložil željo, udrženje brivcev ministruškemu svetu, ki je na današnji dopoldanski seji odobril, da smejo biti brivnice na kraljev ročnosti dan odprte, izvezni čas, ko bo v cerkvi zahvalna služba božja.

HERRIOTOVA VLADA ODSTOPILA

Pri glasovanju o plačilu vojnih dolgov je ostala v veliki manjšini

Pariz, 14. decembra. Davi ob 5.50 je ostala Herriotova vlada v zbornici po 15-urni debati o plačilu vojnih dolgov s 40 proti 187 glasovom v manjšini.

Pri glasovanju je Herriot poudarjal, da sicer Belgija tudi ne bo plačala zapadlega obroka vojnih dolgov, da pa je to v zvezi s plačilno nezmožnostjo Belgije, dočim se Francija ne more sklicevati na to. H koncu je poudarjal, da se povsod kažejo diktature in da neizključeno, da pride do eventuelnega stanja, ki smo ga imeli pred vojno. Po glasovanju, po katerem je ostala vlada v manjšini, so ministri zapustili zbornico.

Pariz, 14. decembra. AA. Havas po-roča:

Za Petrem je povzel besedo predsednik vlade Herriot, ki je izjavil, da bo postavil vprašanje zaupnici.

Rotil je zbornični, naj misli na posledice, ki jih bo povzročil izid glasovanja, in očital tistim, ki so odločeni ga vreči, da hočeta Francijo osamiti in porušiti solidarnost med njo in Anglijo. Ta solidarnost, je s povzdrženim glasom nadaljeval.

Herriot; je za nas velevažna, in zakljinjam vas, da je razdrote zaradi 480 milijonov. Francoska vlada mora vztrajati na nedotakljivosti podpisu, ki ga je dala; zatajitev tega podpisu utegne postati za domovino usodna. Razumem, da se naredi vznemirja in upira, toda moj sklep je neomajen. Zagovarjam in branim same to, kar sem spoznal, da je v interesu moje domovine. Upam, da bo domovina prizanesljiva proti tistem, ki se je za to odločil zato, da reši čast nje-

na podpisu.

Herriotove besede je levica sprejela z odobravajem.

Pri glasovanju o zaupnici vladi je zbornica s 380 proti 57 glasovom sprejela resolucijo finančnega v zunanjopolitičnega odbora, ki izjavlja:

Zbornica sodi, da je treba odgoditi plačilo 15. decembra zapadlega obroka dotedaj, da se sestane splošna konferenca v zvezi s svetovno gospodarsko konferenco, in da je treba urediti vse mednarodne obveznosti in vse transvere, ki nimajo protidajatev.

Herriotove besede je levica sprejela z odobravajem.

Pri glasovanju o zaupnici vladi je zbornica s 380 proti 57 glasovom sprejela resolucijo finančnega v zunanjopolitičnega odbora, ki izjavlja:

Zbornica sodi, da je treba odgoditi

plačilo 15. decembra zapadlega obroka dotedaj, da se sestane splošna konferenca v zvezi s svetovno gospodarsko konferenco, in da je treba urediti vse mednarodne obveznosti in vse transvere, ki nimajo protidajatev.

Herriotove besede je levica sprejela z odobravajem.

Pri glasovanju o zaupnici vladi je zbornica s 380 proti 57 glasovom sprejela resolucijo finančnega v zunanjopolitičnega odbora, ki izjavlja:

Zbornica sodi, da je treba odgoditi

plačilo 15. decembra zapadlega obroka dotedaj, da se sestane splošna konferenca v zvezi s svetovno gospodarsko konferenco, in da je treba urediti vse mednarodne obveznosti in vse transvere, ki nimajo protidajatev.

Herriotove besede je levica sprejela z odobravajem.

Pri glasovanju o zaupnici vladi je zbornica s 380 proti 57 glasovom sprejela resolucijo finančnega v zunanjopolitičnega odbora, ki izjavlja:

Zbornica sodi, da je treba odgoditi

Za Gorjanci so pa tiči

Nikoli niso zadovoljni, pa naj je toliko doseglo — Zdajkujejo velike načrte

Ljubljana, 14. decembra.
Bela Krajina, Bela Krajina, Črnomelj, Metlika, pa zopet Bela Krajina. Preje je Slovenski komaj za praznake slišal o njej kako besedo, sedaj pa vsak teden kaj novega. In vedno nasiči navdušujejo. Vedno nam pripravljajo nova, ugodna presenečenja. Ljudje se pa čudijo, odkod naenkrat ti Belokranjski. Cudijo se veste in številni vrsticami v dnevnih. In kar preveč jim je, že tudi 25.000 Belokranjske zahteva svoje mesto v časopisih in našem javnem življenju. Celje, Maribor, Novo mesto in Gorenjsko so že nekaj veseljanega, nikič čudnega, če so vsak dan v časopisih mnoge vesti iz teh krajev. Zakaj naj bi potem bilo čudno, če se tudi o Belokranjskih nekaj sliši?

Tam so, za Gorjanci! Lep je nijobov kraj. Kranjska dežela jih je včasih bolj cenila. Takrat so jo prvi branili s krvjo in življenjem pred Turki, obvezali so ostale Kranjce, naj se pripravijo. Ko pa so minili turški časi, so jih Kranjci polagoma pozabili. Belli Kranjci pa črni Kranjci niso izgubili iz spomina. Dolgo se niso zmenili za nje, nego so živeli čisto svoje življenje tam okrog Kolpe in Lahinja. Sele letos pomladni so se oglastili. Pridite ki nam, vabimo vas, pogledite tudi naše lepe kraje, preživite pri nas počitnice! In črni Kranjci so prihajali, pa se čudili. Ničemo vedeli, da je tam res tako lepo in pomeni. Naš Gregorič je s svojo fotošolo objadal Dolenjsko, na Belo Krajino pa je skoro pozabil. Skoro, pravim, ker je tudi do njega končno prišel glas in mu pomagal k odločitvi: še mi gremo tja doli, za Gorjance, pa bodo naši aparati pogledali in povedali, če je res kaj lepora. Tako je obračal naš Beno Gregorič, bog pa mu je obrnil na drugo stran. Dež je prišel in jesen je ogolila lepo naravo. Z izletom fotošole ni nič. Zato pa pojedotja k belim rojakom v prvih pomladanskih dnevih.

Tako so naredili tij hentani Belokranjski. Še strogi goospel Klodič na železniški direkciji je bil zadovoljen z njihovim izletniškim vlakom, kar mnogo pomeni. In drugo leto bo spet vozil turist tja med njihove vinske gorice, polne vriskov in ljubezeni. Samo morda še malo hitreje, ker je precej dolga.

Toda so tiki bili naši rojaki nezadovoljni. Nič kaj niso zadovoljni z letosnjim letom. Premalo jim je in bočejo še več! Pa so šli, tiki, in ustavili tujsko prometna društva, da nas bodo še bolj vabili tja doli. Pravijo, da nikdar ne pozabi Belokranjski, kdor ga je pil v onih ljubkih zidanicah sred vinogradov, na njegovem izviru. Tam niso vina prav nič krščanska in hvaljeno odklanjajo misijonarje. Čisto židovske vere so in ne marajo krsta. Zato jih imajo tudi tako radi. In kdor bi imel po tističnih naravnih, dobrih vinski glorij, ga lahko zastonj ozdravi. Res so tiki ti Belokranjski, če so se še ljubljanski zdravni ponudili, da bodo take bolnike zastonji zdravili.

No in s temi svojimi vini bi radi kar vso Ljubljano poplavili. Na obeh velesejnih so se postavili kakor Cerberi ob vhodu v podzemje in nudili kozarček za dinarček. Pa se človek premoti najprej sam, misleč, dinarček lahko žrtvujem,

potem ga pa premoti izvrstna kapljica, pa je naenkrat kovatek. Od dinarčka do kozarčka in litra, od litra do soda, od sodov do sodov in potem do kleti. V Šiški se šopri lep napis: »Belokranjska klet, ki skriva v sebi nad 5 vagonov tega bodgega daru. Ravn sedaj sortirajo vina, da bomo potem Ljubljancami lahko brez skrbki pričakovati prihodnjo trgatev. Enako brez skrbki so lahko glede pristnosti vin, ker Belokranjski jamčijo za to. So sicer v Ljubljani nekateri, ki pod znakom metličana prodajajo bogosigavedi kaskeno brozgo, vendar pa bo tudi tem odklenkalo, ker jih že sedaj ljudje sami začrtajo.

In vratio srečo imajo. Cesarskoli se loti, vse jim uspe. Iz Belo Krajine res hočejo narediti jugoslovensko Kalifornijo.

Sedaj pritočno z obsežno akcijo za povzročanje sadjarstva tam med Gorjanci in Kolpo. V tem jih je nedvomno podpira tudi naša bankska uprava.

Kmetijski oddelek primorske bankske uprave stalno prireja po vseh krajih Dalmacije tečaje sadjarstva, vinogradništva in vinarstva. Tako bo storila gotovo tudi naša dravska banovina v Beli Krajini, ki je bila do sedaj najbolj zapuščena, pa bomo z racionalnim gospodarstvom in izkorjevanjem vseh pridobitnih možnosti sami rešili to zlomkovo krizo, četudi nam nihče ne bo pomagal. Je pač tisti pregovor resničen: pomazaj si sam in bog ti bo pomagal.

Gospodarski odbor v Metliki se že deli časa peči z misijo, da bi priredili kar v Beli Krajini vinarsko razstavo, da ljudje vidijo lepe kraje in kar tam poskusijo dobra vina. Dobri naš direktor Klodič pa se bo gotovo zavzel, da bo tudi za to razstavo, kakor za vse druge, dovoljen na četrtna vožnja. To bo zopet takrat lepo. Morda se bodo še odločili, pa pričeli tudi v Zagrebu na veseljcu in sicer propagando za svoja vina. Nič bi ne zgrešili, če bi še to pripravili.

In potem... kdo bi vedel, če ne bo nekega dne predsednik zadruge »Belokranjska klet« simpatični g. dr. Riko vzel pot pod noge do gospoda Roosevelta in mu priporočil vina svoje rodne grude, kajti je tudi v Ameriki mnogo naših belih rojakov, ki nedvomno si ta težko prenasajo prohibicijo. Zmožni so vsega, ti Belokranjski...

Če bodo tudi še naprej tako marljivo nadaljevali s svojim delom, bodo če nekaj let pričeli kopati v Beli Krajini zlato. Ne sicer pravo, nego zlata bo vredno, kar bo zemja rodila, ker bodo vse prenovili, vse poboljšali, vse popravili in vse preuredili, pa zato tudi vse dosegli. Le poleg ljubljanskih Belokranjscev morajo tudi Belokranjski v Beli Krajini dobro pljunuti v roke.

Res, tiki so tam za Gorjance!

Otroška molitev.

Mihec moli zvečer: Dobri bog, ne dopusti, da bi dobil moj papa še več otrok. Saj vidiš, da sploh ne zna ravnat in njimi.

V salami ni bacilov.

Čuite, kaj ne morejo biti bacili tudi v salami?

Od kod naj se pa vzamejo, saj je na obeh koncih zavezana.

Regulacija Ljubljance še ni končana

Ljubljanico bi bili lahko regulirali tako, da bi ne bila trpela higijena v mestu

Ljubljana, 14. decembra.

Nekateri meščani so se včeraj razveseli, da je regulacija Ljubljance že končana, ker ni več stala v Ljubljanični strugi: sredi mesta smrdljiva brozga, s katero se je Ljubljana lahko ponašala vse leto klub slovesa, da je njen zdravstvo na višku. Regulačna dela pa še niso končana in še ne bodo tako kmalu, celotna regulacija pa še najbrž ne bo izvršena niti v doglednem času. Kar se torej tiče Ljubljaničnega smradu, bomo morali ostati še pesimisti in tudi včeraj nasičiši mogli nosovi prepričati, da je Ljubljanična dišala. Čeprav je bila struga prazna — le fekalije so se zbirale na dnu ter pričale, da je Ljubljanična še vedno glavni kanal.

Kdor se je vsaj nekotiko pozanimal za regulacijo Ljubljance, ve, da so zbetonari ob cukarni jez, ki ga je sredji zapirala zapornica. Ob izlivu Gradačice je lese na zapornica, ki je jez, da Ljubljanična ne more teko skozi mesto, da jih voda ne ovira v strugi pri delu. Voda se je odtekala zaradi tega le po Gruberjevem prekopu. Tretji jez, ki je povsem začasnega značaja, je lesena zagatna stena na Kodeljevem. Med tem jezom in omnim pri cukarni so letos uravnavali Ljubljanični obrežja in poglabljali strugo. Menda se še ni govorilo toliko o noben rečni regulaciji. Čeprav je bila v pogledu tehnični težko ter terenskih orlilk neprimerno težja in pomembnejša od regulacije Ljubljance, kot se je o slednji Zakaj se je govorilo foliko, vse vemo. Če bi se ne pritoževali neprestano več mesecev, če bi se rotili ter prisili činiteljev, ki so lahko odločali, bi ne dosegli tega, kar so storili šele ob koncu poletja tako verifikodno, da je podjetje izplakovalo strugo vsaj dvakrat na teden.

Najbolj žalostno je pri tem, da so hoteli obdrožiti tiste, ki so zahtevali, naj se podjetje posluži drugega načina dela, da ne bo brozga zastajala v strugi v mestu in zastupljala zraka, ki ga diba 60.000 prebivalcev. In da naj mestna občina skrbi za znosne, higijenične razmere — to hudi so hoteli obdrožiti za »nergače«, ki hočejo za-

obzidati desni breg struge v dolžini 90 m pri mostu na Kodeljevem, torej v doslej izoliranem delu struge! Ob tem bregu je bila doslej položena stavba železnica, da so izvražali iz struge material. Zdaj, ko torej ne bo več zadrževal fekalij jez pri cukarni ter se bodo nabirale do jezu na Kodeljevem, bodo vseeno lahko delali v strugi, dočim doslej niso mogli in je moral zadrževati jez pri cukarni vso brozgo v mestu!

Včeraj so, poleg omenjenih del, ravnali desno nabrežje na Poljanskem nasipu in obzidavali levo obrežje vzdolž bolnične. Ko bodo končana ta dela, morajo še podobenitati opornike franciškanskega mostu. Struga bo nameščena tudi skozi mesto (delo so bila poverjena, poglabljajanje struge v mestu. Ljubljanski gradbeni družbi), zato bodo morali ojačati temelje opornikov, ki bi bili sicer povsem izzemljena. Vsa ta dela bodo trajala še najbrž dva meseca, vredno seveda na poglabljajanje struge. Smradu, žal, potem takem še ne bo konč, seveda si pa že najbolj pesimisti in »nergače«, da bi bil konec teh čudnih komedij, ki so v zvezi z regulacijo Ljubljance.

Rudarski praznik

Trbovlje, 12. decembra.

Kakor druga leta, so tudi letos rudniški nameščenci in rudarji na dostojen način proslavili praznik svoje stanovske zaščitnice sv. Barbare. Tradicionalnega pohoda izpred glavnega pisarne in cerkveni proslavili se je letos udeležilo toliko rudniških nameščencev, kakor še nobeno leto izza preverata. kar je pač dokaz stanovske solidarnosti in zavednosti. V znamenju tega se je vrila tudi proslava, ki jo je priredilo tudi kajšnje Društvo rudniških nameščencev v dvorani gostilne Forte. Gastilna je bila načito polna, prišla so tudi mnogi starci očanci, ki jih je neodoljiva sila prignala na to slavje.

Uvod v proslavo je bila državna himna, ki jo je zaigrala delavna godba. Nato je spregovoril predsednik Društva rudniških nameščencev Polde Odlazek, ki je naglašal pomen praznika sv. Barbare, poudarjajoč, da je letos posebno žalosten, ker je pred dnevi smrt ugrabila šest pridnih in dobrih tovarisev. Z veseljem kakor vredno, brez zle slutnje v srcu so šli na delo, toda sredi dela jim je zastal dih, otrpnilo je srce, odrevelen pogled ... Smrt se je priplazila v črne rove in kruto zamahnila s koso. To je usoda rudarja, ki ne ve ne ure, ne dn va ...

Kadar gre rudar v rov in pušča doma rodbino, se vedno zaupa sv. Barbari, ki mu je sicer upanje v nadnaravnovo moč uplašnilo in je močno omajano, ostala je pa zavest solidarnosti. Ce je poprek rudar častil sv. Barbaro kot mogočno priprošnjico, vidi v njej samo simboličen lik, vidi v njej samega sebe. Govornik je zaključil z željo, naj rudarji tudi v bodoče spoštujejo solidarnost in medsebojno pomoč. Sledila je kratka recitacija, proslava je bila pa zaključena s simbolično alegorijo, ki je predčela v leto, da bo vse dobro.

Erl je pročno in šegavo opisal razne momente bivakiranja na Grönlandiji ozirna mala v zalivu Umanaku, ture na ledene in bribe, ki so bile združene z veliko, često tudi smrtno nevarnostjo. Tako je bila nekoč skoraj skupina ekspedicija na ledeni gori, ki se je nenadoma preklaščila in je polovico članov ekspedicije zdrnilo v ledenu mrzlo morje, iz katerega so jih z največje težavo rešili. Udet je imel svoje taborišče približno 150 km od Umanaka, ker tam ni bilo pripravnega terenu za pristajanje na startanje. Za film je Udet delal vratolomne akrobacije, da se nam često od groze ježili laje in včakrat smo misili, da se bo drzni letalec ubil. Drvel je z nezasišano brzino tik ledenevnikov ali pa brzel na hidroavionu po vodni gladini, ki je bila gosto posejana z ledeniški nastopi.

Moste za brezposelne

Ljubljana, 14. decembra.

Iz razgovora z g. županom Šemetom. Moste kot najbolj industrijska okoliška občina, je pač najbolj prizadeta po brezposelnosti. Tudi v Mostah se je pokrenila odločna akcija za pomoč brezposelnim. 11. t. m. se je sklepal med zastopniki občine, Kolašč, Sokola, gasilcev in šole ter delavstva o ustanovitvji kuhinje za brezposelne in njih družine. Sklenilo se je, da se po krenete nabiralna akcija, ki naj omogoci obstoj kuhinje in iz katere donosa naj bi se po možnosti razdeljevale tudi podpose. Namen je bil, združiti se popolnoma brezstrankarsko v delu za pomoč bednim brezposelnim, vendar so se pa gotova društva odtegnila skupnemu sodelovanju in naznala, da bodo ustanovila lastno kuhinjo, ki naj bi poslovala že s pričetkom tega meseca kar se pa seveda še ni zgodilo. Upamo, da bo imela ta skrbno premišljena akcija občine in sodelujočih društev več uspeha in otvorila svojo kuhinjo še pred božičem. Prostор je tudi že določen. Treba je le najti stalnih virov za obstoj in uspešno delovanje kuhinje, kar je upati, da se bo tu doseglo. Občina je v ta namen že votila edino sveto v upamu, da bo tudi odziv pri občani primeren dober. Poleg tega je županstvo sklicalo za danes ob 5. popoldne v občinski pisarni sestanek vseh tovarnarjev občine Moste, oziroma njih zastopnikov, kateremu bo prisočovali tudi greski načelnik Ljubljanske okolice. Na tem sestanku naj bi se razpravljalo o stalni poti s strani najbolj situiranih občanov.

Kako bodo ta pogajanja izpadla, je predvidno že negotovo. Upamo, da se bodo pravsi odzvali in tako omogočili prehrano najbednejših soobčanov, kajti sama votacija občine, dasi je precej velika, ne more zastopati za tako veliko število pomoci potrebnim, ker število brezposelnih je z njihovimi družinskimi členi okrog 900!

Zelimo občini Moste, da čim lepše reši načelo, ki si jo je zastavila in upamu, da bo s pomočjo omenjenih društev in odzivov občanov postavila vzorno kuhinjo za bedne brezposelne, ker jih na ta način očeta najhujšega — lakote.

Tam, kjer imajo devet mesecev noč

Zanimivo predavanje gosp. Hansa Ertla o življenju na Grönlandiji

Ljubljana, 14. decembra.

Kakor vsa alpinistična in krajevna predavanja, je bilo tudi sročje, ki ga je priredil TK Skala v unionski dvorani, pravobro obiskan. Dvorana je bila precej polna, predavanje so posetili med drugimi tudi predsednik SPD dr. Pretnar, primarij dr. Pogačnik in drugi odlični predstavniki naše turistike. Predaval je znaten nemški alpinist Hans Ertl, ki nam je bil znan že s svojega prvega predavanja o drznenem vponu na severno steno Ortlerja, to pot je pa predaval o ledeničkih Grönlandiji.

Lep je ta svet, neizmerno lepo in svobo den. Na njem ni davčne uprave in ni fiska. vsakodobno je svoj gospodar po milij volji. Zato se Ertl s težavo loči od njega in nje, gospoda, ki je premikanje tega ledeničnika. Ko se naberejo zadostne množine ledu, se odločijo in tresčijo z ogromno silo v morje. ki povzroči velikanske valove in brizgne vltave do 200 m visoko.

Lep je ta svet, neizmerno lepo in svoboden. Na njem ni davčne uprave in ni fiska. vsakodobno je svoj gospodar po milij volji. Zato se Ertl s težavo loči od njega in nje, gospoda, ki je premikanje tega ledeničnika.

Predavatelj je seznanil z občinstvom predsednik Skale prof. Janko Ravnik. Tački uvedoma je bil simpatični Monakovčan in obiskoval. Dvorana je bila precej polna, predavanje so posetili med drugimi tudi predsednik SPD dr. Pretnar, primarij dr. Pogačnik in drugi odlični predstavniki naše turistike. Predaval je znaten nemški alpinist Hans Ertl, ki nam je bil znan že s svojega prvega predavanja o drznenem vponu na severno steno Ortlerja, to pot je pa predaval o ledeničkih Grönlandiji.

Iz Novega mesta

Kaj znajo indijski fakirji

Ova zanimiva primera, ki kažeta, da imajo fakirji res čudovite sposobnosti

V množici čarownikov, hypnotizerjev, telepatov in drugih takih čarodejev, ki jih je zadnja leta vedno več, človek težko razlikuje resnično vedo ali umetnost od trikov in sleparij. Domovina hipno, sugestije in avtosugestije je Indija. John Hagenbeck pripoveduje v svoji knjigi o južnoazijskih pustolovščinah dve zanimivi zgodbji o stikih s fakirji.

»Na svojem potovanju sem prišel tudi v državo Travancore, kjer sem se nastanil v zakotni vasici v skromni krčmi. Nekega večera sem sedel na verandi zaplojen v pisanje pism, ko me je zmotil neprijeten glas berača-fakirja. Vsa njegova zunanjost, s pepelom namazani obraz, skoraj do tal segajoči in s pepelom posuti lasje, spleteni v tenke krite, kakor tudi razcapana obleka, je vzbujovala v meni odpor in ne zaupanje. Zato sem ga proti svoji navadi zavrnil. Fakir me je pogledal z nepopisnim pogledom, začel je strahovito prekliniti in mi groziti, da mi bo otrplnil telo. Zapodil sem ga, neprijeten vtip mi je pa pregnal prijatelj, ki je ostal pri meni vso noč.

Zgodaj zjutraj so me pa zbudile silne bolečine, ki sem jih čutil po vsem telesu. Hotel sem vstati, pa sem opazil, da so mi noge čez noč ohromele. Napeti sem moral vse sile, da sem zlezel iz postelje in opravljal pri tem pogled, ki je zmotil. Fakir me je pogledal z okoliščino, ki je bil polno nasprotje navadnih fakirjev, na kakršna naletel v Indiji na vsakem karkraku. Bil je prijazen, čedno oblecen in govoril je zelo prijetno. Vedel je, da bo moral najti nekaj izgubljenega, zavezal mi je oči s črnim ročcem in z drhtecim glasom me je pozval, naj intenzivno osredotočim svoje misli na izgubljene stvari in skušam spomniti se, kdaj sem imel denarnico zadnjic v roki.

Ceš nekaj minut je z enakim glasom ponovno izrazil to željo, potem me je pa prijel za roko, si jo pritisnil na čelo ter me popeljal po hiši. Hodila sva vedno hitreje, dokler se nisva nenadoma ustavila in fakir mi je odvezel oči. Stala sva v shrambi, kamor smo spravljali razno nepotrebitno šaro. Šele tu sem se spomnil, da sem pred dnevi iskal v shrambi knjigo. Pogledal sem na polico in zagledal pogrešano denarnico, ki sem jo bil položil tja, ko sem jemal s polico knjigo.

Ce se spomnjam na fakirje in njihove vragolije, ki Evropcu ob njih često zastane kri v žilah, moram Indom priznati, da nas v tem pogledu dačka prekašajo in da imajo v sebi sposobnosti, ki se nam o njih niti ne sanja. V hipnozi, autosugestiji in sugestiji so prišli tako daleč, da prenašajo silne muke brez najmanjših bolečin.

Nov Lurd

Ob poti iz Beaurainga, vasice južno od Dinanta v belgijski provinci Nanu, stoji ženski samostan, ki ima na vrtu točno po lurdski posneto votilino. Vsak večer prihajajo k njiju samostanske gojenke, dekleice v starosti 9–14 let. Ob koncu novembra so dekleice nekega dne v mraku baje opazile, kako se spušča z neba bela ženska postava. Od tistega dne so hodiše še bolj pridno na vrt in pričakovale, da se jim prikaže Marija. Z deklamicami so začeli hoditi na samostanski vrt tudi odrasli in kmalu je postal samostan prava božja pot.

Zdaj je romanje v Beauraing že organizirano, čeprav cerkvene oblasti še svare pobožne ovčice, nai bodo v tei zadevi previdne. V noči od 7. na 8. t. m. je prispeval v Beauraing nad 10.000 romarjev, ki so kljub mrazu potrežljivo čakali, kdaj se zgodi čudež. Čudež se pa ni zgodil. Seveda je zaselepjenost ljudi tako velfika, da utegnejo imeti prav belgijski listi, ki pišejo, da gre za nov Lurd.

Babici na univerzi

Stari rimski Cato, ki se je baje učil grščine, ko mu je bilo že 70 let, že davno ni niti posebnega. Zdaj se morajo mnogi ljudje učiti vse življene. Če hočejo iti z duhom časa. Ne samo moški, temveč tudi ženske ne vidijo niti posebnega v tem, če se morajo učiti še na staru leta. Vendar so pa še vedno redki primeri, da bi študirale na visokih šolah babice. To se je zgodilo v Ameriki.

Letos sta se vpisali na univerzo Long Island dve babici, obe imata že vnukce. Gospa Arton Cohnova ima tri vnukce in študira pravo, gospa George Frankova ima pa dve vnukci in študira sociologijo. To sta menda najstarejši študentki na svetu, saj štejeta skupaj 125 let. Njuno hrepeneje po izobraževanju je gotovo solidnejše od strasti stare Američanke 60 letne mrs. Manyll, ki smo o nji poročali, da neprestano nadleguje telefonsko upravo, naj ji dovoli zvezo New York-Budimpešta. Prikrnjena milijonarka se je zaljubila v lepega madžarskega plesalca in mu zdaj neprestano telefonira.

Kongres vagabundov

V začetku oktobra je bil otvoren v Chicagu edinstveni kongres, obenem so se pa pričela predavanja najoriginalnejše univerze. Svetovno bratstvo vagabundov je priredilo v Chicagu svoj mednarodni kongres. postopaška univerza je pa imela svoje prvo predavanje o davkih od prodaje. Mnogo delegatov te čudne organizacije iz Amerike in Evrope, kosmatih v razcapanih mož, se je zbral v Chicagu na West Madison Ave, kjer je sedež organizacije. Dvorana je bila lepo okrašena in po stenah so visele slike vagabunda slikarja Jaquesa Merciera Ameriški listi o kongresu samem ne poročajo, ker je bil baje dostop dovoljen samo organiziranim članom.

Rektor samozvane vagabundiske univerze Jack Mc Beth je baje izjavil, da se njegova visoka šola pogaja z ameriško North Western University glede termina debate o vsemi dolgovih. Debata se prične načrtni čele po novem letu. Prej namreč ne morejo prispeti v Chicago nekateri najmenit-

lečine. Vse bolečine so bile naenkrat izginile in zelo se mi je celo, da sem bolj zdrav, kar sem bil pred fakirjevimi prihodom.

Enako zanimiv je bil drugi primer. Nekega dne sem pogrešil denarnico, ki v nji sicer ni bil denarja, pač pa važni dokumenti. Preiskal sem vso hišo, tatrino sem že vnaprej izklučeval, vedel sem tudi, da denarnice nisem mogel izgubiti izven doma, ker je nisem nikoli jemal seboj. Vse obupan sem na nasvet svojega uslužbenca poklicnega fakirja, ki je bil baje specijalist v iskanju izgubljenih stvari. Priveli so mi mož, ki je bil polno nasprotje navadnih fakirjev, na kakršna naletel v Indiji na vsakem karkraku. Bil je prijazen, čedno oblecen in govoril je zelo prijetno. Vedel je, da bo moral najti nekaj izgubljenega, zavezal mi je oči s črnim ročcem in z drhtecim glasom me je pozval, naj intenzivno osredotočim svoje misli na izgubljene stvari in skušam spomniti se, kdaj sem imel denarnico zadnjic v roki.

Ceš nekaj minut je z enakim glasom ponovno izrazil to željo, potem me je pa prijel za roko, si jo pritisnil na čelo ter me popeljal po hiši. Hodila sva vedno hitreje, dokler se nisva nenadoma ustavila in fakir mi je odvezel oči. Stala sva v shrambi, kamor smo spravljali razno nepotrebitno šaro. Šele tu sem se spomnjam, da sem pred dnevi iskal v shrambi knjigo. Pogledal sem na polico in zagledal pogrešano denarnico, ki sem jo bil položil tja, ko sem jemal s polico knjigo.

Ce se spomnjam na fakirje in njihove vragolije, ki Evropcu ob njih često zastane kri v žilah, moram Indom priznati, da nas v tem pogledu dačka prekašajo in da imajo v sebi sposobnosti, ki se nam o njih niti ne sanja. V hipnozi, autosugestiji in sugestiji so prišli tako daleč, da prenašajo silne muke brez najmanjših bolečin.

nejniči člani vagabundiske bratovščine, kjer sede po ameriških ječah. Beth pravi, da ima v svoji organizaciji zelo izobražene može, bivše bankirje, industrije, generale itd., ki so imeli v življenu smolo, da so padli na najmajo stopnjo družabnega položaja. Njihovo imenje o vprašanju vojnih dolgov bo baje ameriško javnost zelo zanimalo.

„Gorgulov“ je psovka

»Gorgulov« je zdaj v Franciji psovka. Tako je namebre odločil sodnik v mestu Nancy. Pariski »Matin« poroča o tem: Na eni glavnih ulic mesta Lorraine sta se sprala te dni fant in delek in se obkladala z najgršnimi primki. Ko je ona izčrpala že vso zalogo svojih psov, se je obrnila k fantu in mu zaklicala zaničljivo: Le poglej se, saj si pravi Gorgulov.

To je pa smatral fant za tako hudo žalitev, da je dekleta tožil. Sodnik je priznal, da pomeni težko žalitev. Če rečemo komu Gorgulov, in obsodil je dekleta na 100 frankov globe, ki jih je morala plačati fantu.

Gospode ni več

Med revolucijo v Spaniji, ki je odpravila vse plemiške in druge nezajsljene naslove, pa tudi vse svetinske, so priobčili francoski listi v dokaz enakega postopanja francoskega revolucionarnega odbora naslednjo zanimivo zgodbou: Nekega plemiča so priveli pred revolucionarni odbor in ga vprašali:

— Vaše ime in priimek?
— Monsier de Faint-Cyr.
— V Franciji ni več nobenega »monsieura«.
— Torej sem De Saint Cyr.
— Ni več nobenih plemiških pridevnikov.
— Torej se pišem Saint Cyr.
— Svetnikov nimamo več.
— Dobro, sem pa samo Cyr.
— Tudi nobenega Sira nimamo več.

Ce je tako in ce me sploh ni več, potem me pa pustite pri miru.

Lečenje želodčnega katarja

Po imenju dunajskih zdravnikov želodčni katar ni samo delni pojav pri raznih drugih boleznih, temveč je bolezen zase. Gre za poškodovanje želodca potom neprebivaljivih jedi in strupov. V začetku lečenja katerekoli oblike želodčnega katarja je treba zelo paziti na oboleli organ. Bolnik mora mirno ležati in držati strogo dijeteto, opojnih dijač ne sme piti in tudi kajti ne. Pije lahko samo slab ruski čaj, ki ne sme biti preslahek. Potem dobiva najprej neslano, pozneje pa je nekoliko soljen jed. Na kliniki prof. Noordena na Dunaju, kjer se pečajo zdravnik podrobno z lečenjem želodčnega katarja, so dognali glavne principje modernejšega lečenja te skrajno nepritevne in tudi nevarne bolezni.

Lečenje se prične s preiskavami ob mešani in preizkusni hrani. Če eden ali dva dni sledi dan, ko sene bolnik piti samo čaj, kar se zgodi v težkih primerih tudi čeče med lečenjem. Potem dobiva bolnik od komposta začenši, dolagoma vedno močnejšo hrano, najprej sadno češano, potem fine močnate jedi, nečen ali kuhan krompir, pasirano sočivje, končno pa mleko, jajca in

kuhan odnosno dušeno, nikakor pa ne pečenega mesa. Soli sene dobiti največ štiri grame dnevno. Na zadnje pride na vrsto surovo maslo in druge maščobe. Surove hrane všeči banane, breskev in hruške, ne sme iesti. Enako se mora strogo varovati močno slane, začinjene ali prekajene in konservirane jedi.

Razlika,

Ona: V mojih mladih letih so bili gospodje galantnejši.

On: Res je torej, toda takrat so bili dame mnogo mlajše.

Poročna darila.

— Ali si dal Karlu kakšno poročno darilo?

— Da, čajni pribor za 12 oseb. A ti?

— Jaz sem mu dal čajno cedilce za 24 oseb.

VARUJTE svoj obraz proti kožni nadležini in kazetni razpolom, ki počeni koži, mrzlega vremena. Samo ena lepotna krem, ravnotako zdrava kot učinkovita in v svojem učinku vedno enaka.

CRÈME SIMON

napravi Vašo kožo gibko in obvarje njej sijaj in mladostno svetlost klub strogosti zime.

Pozite strogo na vasedilo za uporabo

Zjutra in na veter namakite na vlažno kožo malo

vlažno kožo malo

**CRÈME
SiMON**
SIMON PUDER
SIMON MILO

Besedo imajo naši čitatelji

O obrtniškem zborovanju v Trbovljah

Gospod urednik! Zadnjic ste priobčili poročilo o zborovanju trboveljskih obrtnikov. Naknadno hocem javnost o tej stvari že informirati, tako da bo ustrezno resnic.

Na dotednem trboveljskem zboru je bilo kakih 35 do 40 obrtnikov, ki so bili sklicani prav v zadnjem času pred zborom. Sklicevanje same se je vršila na način, da se širši krog trboveljskega in okoličnega obrtništva zborna niso mogli udeležiti. Ali je bilo to namenoma ali iz drugega razloga, nočem presegati. Gotovo pa je, da bi bil sicer rezultat zborovanja povsem drugačen. Trboveljski okoliš obsega okrog 400 do 500 obrtnikov. Imamo tam več obrtnih zadrug: Zadrugo čevljarjev, Zadrugo krojatev, Skupno obrtno zadrugo, Zadrugo gostilčarjev, v najbližjem okolišu t. j. v Zagorju še Skupno obrtno zadrugo, Zadrugo oblačilnih strok ter končno 2 obrtni v društvi v Trbovljah in Zagorju. Vse te zadruge so na svojih občinskih zborih, katerih se je udeležilo na stotine obrtnikov, v letnem letu obravnavale med drugim tudi vprašanje zbornic ter so bodisi soglasno ali pa z ogromno večino odločno izjavile za sistem skupnih zbornic.

To dokazuje, da 35 do 40 obrtnikov, katerih so nekateri gospodje iz Ljubljane dali informacije, priskrivajo po njihovi volji, ob odstotnosti onih, ki bi jih mogli popraviti in jih ugovarjati, ne more govoriti v imenu trboveljskega obrtništva, še manj pa se more reči, da je zaradi govorjanja te posamezne obrtnikov trboveljsko obrtništvo za ločene zbornice. Rešnica je ravno nasprotna. Obrtnik.

Ponovno so se oglašili predvabilci tega predmetja s prošnjami in pritožbami pri mestnem magistratu zaradi izboljšanja dohoda v mesto. A doslej je zadel njih klic le na gluhu ušes.

Pred dnevi se je nekdo oglašil za zbiranje trotojarja, za zboljšanje cestne železnice in drugo, kar bo mislim brezuspešno, ker je urinilo nekaj člankov, ki bi se kakor že omenjeno, dali nadomestiti z drugimi važnejšimi in vrednejšimi. Dalje prosimo upravičenje, da pravočasno izdaja zvezek, saj bi se 1. letnik moral zaključiti že s septembrom. Pa je še do sedaj izšlo 10 števil. Sicer pa to le mimogrede; ker naš likovna umetnost nima svoje revije, je razumljivo, da se deloma poslužuje »Arhitekturo«, vendar pa opažam, da takozvana »uporabna« umetnost odjemuje prostor za v programu označene zadeve. Pa tudi to nas končno ne bi preveč motilo, če se ne bi obseg mesečnih zvezkov stalno krnil. Prvič pet števil je obsegalo po 32 strani, nadaljnje pa 24 strani, dokler ni končno 9. in 10. skupna številka dosegla le 16 strani za en mesečni zvezek. Revija ni predraga, to drži, ni pa tudi prepočutna, da bi se njen obseg v piclem letu zmanjšal na polovino!

Torej obsegata pravkar dotiskani 9. in 10. številka skupaj le toliko, kot je obsegala 1. številka sama, pa tudi v vsebino se je urinilo nekaj člankov, ki bi se kakor že omenjeno, dali nadomestiti z drugimi važnejšimi in vrednejšimi. Dalje prosimo upravičenje, da pravočasno izdaja zvezek, saj bi se 1. letnik moral zaključiti že s septembrom. Pa je še do sedaj izšlo 10 števil. To pa ni najboljša reklama za našo reprezentativno revijo, ki je tudi že v inozemstvu vzbudila zanimanje strokovnih krogov.

Naj nam uredništvo pojasni, čemu tako ogromna redukcija obsega revije, če ne, bomo morali zahtevati zmajanje narodnine, v nasprotnem primeru pa, če se nameñe ne bo zgodilo niti eno niti drugo, bomo pač izstopili iz kroga narodnikov.

Skrajni čas je že, da rešijo merodajni faktorji vprašanje zaposlenosti tujcev, ki niso naše narodnosti, niti naši prijatelji.

Kaj pa je z onimi gospodi, ki imajo po stvari, per ali še več (do celi po 11!) sijajnih stolčkov in končno z vsemi tistimi, ki niso zaradi svojega gmotnega položaja upravičeni zasedati mastna mesta?

Pred časom je bila sklicana na pobudo g. bana anketa o p

R. Dosevceles

125

Prokletstvo ljubezni

Roman

Malo je manjalo, da ni obupal. Potekal je svoje srce, se zakrohotal nad svojim trpljenjem, ne meneč se za bolest, ki mu je stiskala srce.

Zajubljenec se je možalo izpremenil v prijatelja; vroča ljubezen, ki ga je vlekla k Heleni, se je izpremenila v globoko udanost, v nesobično in na vsako žrtev pripravljeno ljubezen.

Možalo je bil prestal težko preizkušnju, težki udarci usode ga niso mogli streti.

Končno je zmagal, čeprav se udarcem usode še ni mogel povsem umakniti. Privedel je bil Heleni del rodbine, ki je po nji tako hrepenela, naučil je bil nesrečno upati, da pride čas, ko bo za svoje trpljenje bogato poplačana.

Od Carmen do Ramona je bil samo en korak.

A Ramon jo bo lahko privedel k Miklu.

To bi bila za obupano ženo največja sreča, obnovitev domačega ognjišča bi ji vrnila veselje do življenja, vero v ljudi.

Toda Helenina sreča zada Paulu najhujši udarec. Paulu se je zdelelo, da se Helena sicer krčevito oklepa čuta dolžnosti, da je pa vendar našla v svojem srcu kotiček tudi zanj, za svojega zvestega prijatelja, da se njeni srce počasi ogreva zanj, ker ni druga gega.

Toda ta drugi kmalu pride.

Njegov prihod je bil samo še vprašanje tednov, dni, morda samo ur.

Paul je to čutil in baš ta zavest ga je najbolj gnala v obup.

— Ah, kaj bi dal, če bi bil mogoč vsaj še nekaj mesecov zadržati dan, ko pride on, ki mu pripada Helenino srce!

Rad bi bil še nekaj časa živel v sladki samoprevari, da ga Helena vsaj malo ljubi, da ni še vse izgubljeno.

Kar je dvignil glavo, kakor človek, ki je storil trden sklep.

Ne, tega usodnega trenutka noče čakati.

Ne prenesel bi udarca, ki bi mu ga zadal pogled na oboževano ženo v obremeni drugega. Da bi moral mirno gledati, kako drugi objema njo, ki bi rad dal za njo življenje? Ne, nikoli! Tega sem še ne prenesel!

Ne, odpotovati mora.

Že opetovan so mu ponujali kot vestnemu in sposobnemu uradniku mnogo boljše službeno mesto, pa je vse ponudbe odklonil.

Kaj dobra služba v večjem kraju, ko je pa tu v Moissellesu tako blizu Helene!

Zdaj je pa pripravljen sprejeti drugo službo, preseliti se drugam. Takoj mora pisati višjemu uradniku, ki mu je bil tako naklonjen, treba ga je prosi, naj se zavzame zanj in mu prekrbi drugo mesto, ki pa naj bo izven Francije, v Alžiru, v kolonijah, po možnosti zelo daleč.

Da! Tako je sklenil. Njegov sklep je bil trden.

In stopil je k mizi, da bi takoj napisal pismo.

Kar je zapel brzjavni zvonček.

To je bil signal, napoveduoč brzjavku.

Paul Vernier je takoj sedel k brzjavnemu aparatu in odgovoril z običajnim glasom:

— Pripravljen k sprejemanju.

Nepričakovano delo ga je sicer zmotilo, vendar se ga je pa zelo razveselil.

Sprejemanje brzjavke je bilo mehanično delo, ki bi ga lahko zdramilo iz težkih misli.

Zagledal se je na trak papirja, ki se je odvijal in pokrival z znaki.

Prevajal jih je in pisal sproti brzjavku na list.

Najprej so prišle na vrsto uradne beležke: ura oddaje, datum, naslov poštnega urada itd.

Potem je pa Paul začudeno prečital svoje ime.

Brzjavka je bila naslovljena nanj.

Kdo neki mu je brzjavljil? In kaj mu je sporočal?

Niegovemu imenu je sledil njegov naslov.

In sledile so prve besede brzjavke, ki so bile spočetka brez pomena.

Toda kmalu so bili zapisani na listu celi stavki.

Paul je razumel.

In čim več besed je razumel, tem bolj je prebleeval.

Besede, ki jih je zapisoval na list drugo za drugo, so se mu zdale sulice, zabodenje naravnost v srce.

Ko je prečital brzjavko do konca, se je ves tresel.

Opotekel se je, kakor bi ga bil ne-nadoma zadel strahovit udarec.

Vendar je pa zbral vse svoje moči in junaško premagal trenutno slabost; otrli si je solze, ki so mu bile pritekle iz oči, in zašepatal:

— Dobro! Ce ne gre drugače, pa izpijmo čašo brdkosti do dna. Sicer sem še pa obljudil udanost.

Brž je stopil v svojo sobo in se preobelekl. Kmalu je stal pred vrati Heleninega stanovanja. Pozvonil je.

— Gospa je v svoji sobi, — je dejala komornica. — Takoj ji sporočim, kdo je prišel.

Helena se je bila res zaklenila v salonček, ker ni mogla biti na vrsti sredni pomladnega razkošja, ki se ji je zdelo žaljivo za bolest njene duše.

Že dva dni ni videla niti Carmen, niti Roberta d'Alboize. Tudi pisala ji nista.

In da bi se pomirila, da bi si pregnala iz glave mračne misli, je začela obujati spomine na one trenutke, ko se je zdelelo, da se je je nebo končno usmiljilo.

Toda ta, tako dolgo pričakovana sreča, je bila za ubogo ženo tudi muka.

Da, res je, zopet je našla Carmen in Roberta, in v objemu skesan sestre se ji je zazdelelo, da že okuša vso sladkost poljubov moža in sinčka, ki je tako dolgo zaman hrepenela po njima.

Toda vprašanje je, če se bo Carmen posrečilo premagati Ramonov odpor. Priznanje tistih, ki sta vse zlo zakrivila, mu ne zadostuje. On hoče imeti dokaze.

Ali dobi končno te dokaze?

No, če se Carmen in Robertu ne posreči prepričati ga, storiti to Helena sama.

In končno pride do tako težko in dolgo pričakovanega svedenja.

In boreč se za svojo ljubezen žene, za svojo materinsko čast, bo pač nalaš besede, ki ga bodo razočarile, krike, ki ga ormejhajo in ganejo.

Usoda sama ji bo pomagala, saj je to njeni dolžnosti; dovoli jo je tepla in pregnala, zdaj se ji mora nasmejati, saj je nedolžna žrtev strašnega ne-spazuma.

In naročnu skesanega moža pozabi na mračno preteklost, mislila bo samo na srečo in radost, ki se ji obeta v bodočnosti.

Obriše mu solze, ki jih bo pretakal, ne da bi pomisnila, koliko jih je prečila sama.

Končno spozna srečo. — Srečo!

Nesrečna žena se je otočno namenila. Ali more upati, da bo sreča znova v polni meri okušala? Ali je mogoče obnoviti domače ognjišče, ki se je v enem tragičnem dnevu sesulo v prah?

Ce se vrne samo mož, ali ne ostane prazno mesto v hiši, prazno mesto v srcu, ki bi ga niti Ramonova ljubezen ne mogla zapolniti?

Mesto, ki ga je tako dolgo zavzemal Milček... Ah ne, nikoli... nikoli se ne vrne sreča v njuno hišo, če ne pride v njo tudi sinko.

Ljubljana dobi pravo ameriško cesto

Vezala bo Tyršovo cesto od Sv. Krištofa s Sv. Križem, dolga bo 1600, široka pa 40 metrov

Ljubljana, 14. decembra.

Ze dolgo poznamo mojstra Plečnika re-gulacijski načrt za zazidavo svetokriškega okraja, vendar je pa občinski svet šele na svoji zadnji seji sklenil pričeti z realizacijom tega prekrasnega načrta, ko je soglašeno sprejet sklep, da se zgradi glavna cesta in mogočna od tega okraja.

V obliki velikanske pahljave leži med zelenjavo in Dunajsko cesto tja do pokopališča Sv. Krištofa ta bodoči in najmodernejši urejeni mestni okraj, v radialni smeri pa po sredi seka velikanska nova cesta, ki bo vezala Tyršovo (Dunajsko) cesto od Sv. Krištofa s Sv. Križem ter bo 1600 m dolga in 40 m široka. Veličastna avvenija vprav ameriške mere, saj s svojo širino daleč presega vse ljubljanske ceste! Cesta bodočnosti velike Ljubljane, zgrajena za vekove!

Občinski svet je na svoji zadnji seji sprejet od treh Plečnikovih variant trase B, ker je zlasti iz finančnih ozirov smatral za najbolj praktično. Ker je obenem odobril tudi dogovore s posestniki za cesto potrebnih parcel od Sv. Krištofa do nekdanjega sokolskega zletišča, je s tem ingradnja polovice te ceste zagotovljena. Potrebnega so bila seveda dolgotrajna pogajanja s posestniki zemljišč, ki so končno vendarne pokazali kolikor toliko uvidevnosti v stvari, s katero se bodo tudi tisti, ki se njih paralele cesti, prav znatno okristili.

Sprejeti trasa nove ceste gre preko Grasijevskega posestva čez vogalni del pokopališča sv. Krištofa, napravi preko poštnega avto-parka malo koleno in gre nato naravnost proti cerkvici sv. Križa.

Ureditev s posestniki je bila nujna, ker je določena Ravnikarjeva jama kot depozitna iz Ljubljance pri regulaciji izkopana zemljo, ki jo bo 40.000 kub. metrov, ali toliko težko naloženih voz, s tem materialom bosta pa zbravljana tudi dolina vogalnega dela pokopališča sv. Krištofa in pa nižje ležeči svet tik pokopališča. Ta svet in pri Ravnikarjevi jami bosta že prihodnje leta zasuta z materialom iz Ljubljance in tedaj se bo lahko začelo tudi z urejanjem te osnovne ceste, ob kateri bodo stale večnadstropne hiše in ki bo po njej čez leta gotovo stekel tudi tramvaj.

Skelp občinskega sveta in vse dosedanjih dela za to cesto so tako važen dogodek v zgodovini severnega dela mesta in vse Ljubljane, da mu vsakdo mora priznati za napredek in razvoj Ljubljane epochalen pomem. Zidati smo pričeli poleg stare Ljubljane na najbolj zdravem prostoru nove moderne mesto, ki bo z njim vedno združeno tudi ime projektanta, slovenskega umetnika mojstra Jožeta Plečnika.

Mestna občina bo sedaj morala nadaljevati pogajanja še z ostalimi posestniki na

trasi od sokolskega zletišča do Sv. Križa in želitej je, da bi pogajanja z njimi čim prej dovedla do uspeha, kar je prav za prav tudi v interesu lastnikov. Vse posestnike na vsej trasi od Tyrševe (Dunajske) ceste do Sv. Križa je 38, a polovica pogodb je že zaključena. Večino parcele je mestna občina na razpolago, ostalo zemljišče je pa kupila in še posebno morano podariti, da cena no-bene parcele ne presegne 50 Din za kvadratni metr. Ves svet, ki ga občina rabí za cesto od posestnikov in se zmanj mora pogoditi, znaša blizu 50.000 kvadratnih metrov!

Ljubljana bo imela efektivnih izdatkov za odprtjo za cesto potrebnega sveta, vzvzemši eventualno odškodnino poštnemu urarju, v denarju samo 300.000 Din stroškov, seveda, ne da bi računali svet, ki ga da v zameno. Vsota je presentativno nizka, saj je bilo prvotno računano desetkrat toliko.

Ob pričetku zgodovinsko važnega dela zaslužijo vsi, ki pri njem sodelujejo, odkrito priznati in tudi zahvalo.

Mladi nepridiprav

Skofja Loka, 9. decembra.

So pa le tisti, tile mladi pajdišča. A jih bo to pot vendarne hudo glava bolela... Pela bo šiba in še škodo bo treba poravnati. Pri županovem jezu v Puščalu je zgradilo Olepševalno društvo prav udobno javno kopališče, ki je naši javnosti itak več ali manj znano. Odbor društva je vložil v kopališče lepe denarce. Pa se je našla mladež vseh let in od vseh vetrov, ki je šla in društvu napravila precej škode. Prve nereditnosti se se zatele na pomlad. Sladko-medni maklki so takrat vložili v okrepčevalnico gostilnicarja Balanca in si prisvojili iz kabine precej slasčic. Sedaj na jesen pa se je ta reč nadaljevala. Na neponosten način so prisli fantini do kopališča žoge, pobili so na strehi prav precej opeke, izginili pa so tudi posamezni kosti želuznih stopnic, ki vodijo v Selščico.

Sosedje so mladi rod opozarjali in opominjali na red, pa ni nič zaledlo. Objestne mladeži ni hotela ubogati. Mislimo pa, da bo narejen sedaj vendarne mir in da bodo prišli otroci do spoznanja, da se škoda ne sme delati — na tujem že celo ne. Uvedena je preiskava in so krivci skoraj izsledeni. Izgovarjajo pa se druga drugega, kakor vedno v takih primerih. Skodo cenijo na več sto dinarjev.

Pogorelec.

— Tako dragega blaga ne morem kupiti, ker sem pogorelec.

— Kaj je vam pa zgorelo?

— Trinajsta plača.

Celuloidne ščitnike

za vrata

dobavijo v vse barvah

in fazionah

FRANJO ZRNEC,

steklarstvo

LJUBLJANA,

Cankarjevo nabrežje štev. 5

Izdajajo se najnovejši modeli otroških in igračnih vozičkov, tricikli, razna najnovejša dvokolesa, šivalni stroji in motorji. Velika izbira. Najnižje cene. — Ceniki franko.

TRIBUNA F. B. L., tovarna dvokoles in otroški in vozički. LJUBLJANA, Karlovska c. 4.

„NOBLESE“